

На млади дѣви момството взиматъ,
Всичко на сила обѣсчестватъ.

Старци и баби булки, ергени,
Всяки сж плячка на зли тирани,
Ятаганъ фучи, вериги звънтѣтъ
И на народа главитѣ хвърчѣтъ.
„Бога високо» Европа далечъ,
А тамъ е всичко на огънъ и сѣчъ!
---Ето каква е грозна картина
Наш'та обична, скжпа родина!

II

И за туй чудо срѣднєвѣковно,
Подлитѣ казватъ, че е лъжовно;
Разни медали, за да получватъ,
На прѣдатели тѣ се обрѣщатъ.
Тѣ и баща си, днесъ би продали,
Зарадъ награди — разни медали,
Нежели наш'та родина мила,
Да не прѣдставѣтъ за най-щастлива.
За най-щастлива мирна и тиха,
Подъ властѣта „кротка“ на падишаха;
Тѣ всички ведно по свѣта търбѣтъ;
„Че тамъ е цвѣте, че тамъ не колѣтъ“.
Заратъ медали — разни дрѣнкалки,
Князъ и министри днесъ сж игралки
На единъ Султанъ, убиецъ, блудникъ,
На единъ подлецъ, джелатинъ, крѣвникъ

III

Нѣ куражъ, робе, не се отчайвай!
Прѣдъ тежки мжки не се прѣдавай!
Ще се усмихне и тебъ сждбата;
И ти ще вкусишъ отъ свободата!
И за тебъ слънце ще да изгрѣе,
И твойто лице ще се расмѣе;
Ще дойде пролѣтъ, жива, засмѣна,
Врѣмена, топли, шума зелена
Нѣ куражъ, робе, не се отчайвай;
Прѣдъ мжки тежки не се прѣдавай!

7 Декември 1897 год.